

Skalering

- refleksjon over veien mot målet

Når klassen har satt seg mål og bestemt tiltak så er det viktig å sjekke om det oppleves at man er på rett vei og reflektere over veien videre. I disse samtaler er det SMART å ha styrkefokus (hovedfokus på situasjoner der man opplever at det fungerer fint), medvirkning (alle er aktive og alle stemmer blir hørt), anerkjennelse lever (også for at en kan glemme seg eller ikke få det til så bra som man ønsker), relasjonsfokus og virkelig trene systematisk. En måte å gjøre det på er skalering.

Skalering kan skje skriftlig på pulten og i relasjonelle samtaler.

Her følger et eksempel der barna forflytter seg fysisk. Du må oversette og gjøre det på din måte.

Vi tenker oss at klassen har bestemt følgende konkrete tiltak: **Vi inviterer de som ikke har noe å finne på inn i leken.**

Vi lager en tenkt linje der 1 er i den ene enden og 5 er i den andre.

Oppgave til barna: Still deg på en tenkt plass der 1 betyr at vi i veldig liten grad inviterer andre inn i leken, mens på 5 er vi veldig gode til det.

Når de står på et tall kan vi stille spørsmål som gjør at de samtaler to og to og i plenum. Spørsmålene bør være av positiv og offensiv karakter: Her er noen forslag ut fra tenkte mål: **Vi inviterer de som ikke har noe å finne på inn i leken.**

- På en skala fra 1 til 5, hvor god synes du at klassen er til å invitere andre inn i leken?
- Hvilke leker eller aktiviteter liker du å holde på med i friminuttene?
- Fortell om en gang du opplevde at du eller andre ble invitert inn i en lek. Hva skjedde?
- Hvordan opplevde du det? Hvilke tanker og følelser fikk du?
- På hvilken måte ble du invitert inn? Hva sa og gjorde den som inviterte deg inn?
- Hva kan man si og gjøre når en skal invitere andre inn i en lek?
- Hva kan man si tilbake når en blir invitert inn i en lek som man har lyst til å være med på?
- Hva kan man si og gjøre når en blir invitert inn i en lek man ikke har så lyst til å bli med i?

- Det kan også være fint å spørre selv. Det er ikke sikkert andre ser at du har lyst. Hvordan er det du spør om få bli med? Hva sier du og hvordan opptrer du?
- Hva er det man kan være redd for når en går og har lyst til å spørre om å få bli med?
- Hva tenker du klassen nå skal gjøre mer av eller annerledes for å skalere et trinn høyere neste gang (hvis noen står på en femmer så kan det handle om å fortsette å kunne stå her også neste gang)?
- På en skala fra 1 fra 1 til 5, hvor god synes du at du er til å invitere andre inn i leken som du er med på?
- Hva sier og gjør du?
- Hva synes du andre skal si og gjøre når du spør om de vil bli med?
- Hva tenker du skal til for at du neste gang skal stå et tall høyere (hvis noen står på en femmer så kan det handle om å fortsette å kunne stå her også neste gang)?
- Hvordan kan vi støtte og minne hverandre på hva vi er blitt enige om?
- Hvordan skal vi kunne si fra til hverandre hvis noen glemmer seg?

Dette var spørsmål laget ut fra et konkret tenkt delmål. Kanskje du kan få ideer til spørsmål her. Bruk bare noen spørsmål av gangen. Prosessen kan gjentas flere ganger med ulike spørsmål og på ulike måter, f.eks. spørsmål på ark, individuell refleksjon og relasjonelle samtaler.

NB. Du lager dine spørsmål ut fra hva klassen har bestemt å jobbe med. Kanskje noen av disse spørsmålene kan være til inspirasjon?

Vi trår alle feil av og til. Klarer vi å ha en åpenhet og gode samtaler så øker sannsynligheten for at barna virkelig vill endring. Det er de som har bestemt, det er de som planlegger og jobber seg fram mot målet. Når pekefingeren og formaningene kommer så opplever eleven at det i større grad er de ansattes prosjekt.

Dette var et eksempel på hvordan man kan holde liv i prosessen over lang tid. Du finner flere eksempler i SMART oppvekst 3, under kapitlet Drømmeklassen.